

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ
π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 25 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2018

- ✿ «Ανάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).
- ✿ Ταρασίου Κων/πόλεως (784-806). Ρηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκη.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ

Γιατί οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να πιστέψουν στη θρησκεία, να ακολουθήσουν τον τρόπο ζωής που αυτή προτείνει, να είναι έτοιμοι να κάνουν θυσίες όσον αφορά στα δικαιώματά τους, την απεριόριστη απόλαυση των ηδονών, την ελευθερία; Είναι μόνο ο φόβος του θανάτου, αυτό που ονομάζουμε υπαρξιακό άγχος, είναι η δύναμη της παράδοσης και της συνήθειας, είναι η ανάγκη να ανήκουμε σε μία κοινότητα ή η ανάγκη να ερμηνεύσουμε τον κόσμο, τη δημιουργία του, το νόημά του, κάτι που η θρησκεία αποδίδει στον Θεό, ως αρχή και ως το τέλος; Είναι η ανταμοιβή στην αιωνιότητα από τον Θεό για την πίστη; Είναι η ανάγκη για αγάπη, για υπέρβαση του εαυτού μας ή η μέθεξη των αισθήσεων που συμμετέχουν σε ένα πνευματικό πανηγύρι, με εικόνες, ήχους, αρώματα, πλησιάσματα των καρδιών και των σωμάτων; Ο σύγχρονος, ορθολογιστής άνθρωπος, ο ομηματίας, αυτός που θεωρεί ότι η ζωή μένει μόνο στο εδώ, στο παρόν, ότι δεν χρειάζεται ο Θεός για να ερμηνευθεί ο κόσμος και το νόημά του, στερείται όλα τα προηγούμενα. Δίνει απαντήσεις μόνο με τον νου και στον εαυτό του...

Ἡ πίστη όμως έχει εντός της τον χαρακτήρα του Απόλυτου. Στην πίστη δεν χωρούν αποδείξεις, επιχειρήματα, μέτρο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν. Δεν είναι όμως τα επιχειρήματα που σε κάνουν να πιστεύεις, ούτε οι λογικές αποδείξεις. Ο Θεός είναι έτσι το Απόλυτο μέγεθος, το οποίο δεν χωρά σε επιχειρήματα, λέξεις και λόγους. Μόνο βιώνεται κατά τα μέτρα της προσωπικής μας δύναμης, ως Φως, Αγάπη, Ζωή. Βιώνεται ως Πρόσωπο, όπως η πίστη μας δείχνει. Είναι ο Χριστός, για τον Οποίο ο άνθρωπος που πιστεύει καλείται να αντέξει οποιαδήποτε δυσκολία, αρκεί να Τον προσεγγίσει, να Τον αποδεχτεί, να Τον αφήσει να ενεργήσει εντός της ύπαρξής του το θαύμα της σωτηρίας. Ο Χριστός της Ορθοδοξίας, για χάρη του Οποίου ο καθένας μας αξίζει να αναλάβει οποιονδήποτε σταυρό, προκειμένου να Τον ακολουθήσει σε έναν δρόμο που όχι μόνο ερμηνεύει τον

Κυριακή Α' των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. ια' 24-26, 32-40)

Ἄδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ονειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεῶν, Βαράκ τε καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

κόσμο, ἀλλά καὶ δίνει τὴν ὄντως ζωὴ, αὐτὴν ποὺ δὲν καταργεῖται οὐτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, οὐτε ἀπὸ τὸν κόσμο, οὐτε ἀπὸ τὸν θάνατο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γράφοντας στους Εβραίους, χρησιμοποιεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Μωϋσῆ, ὁ ὁποῖος με τὴν πίστη «προτίμησε νὰ υποφέρει μαζί με τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, παρά ν' ἀπολαμβάνει τὴν πρόσκαιρη ἀμαρτωλὴ ζωὴ, γιατί θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ἐξουτελισμὸ, σαν ἐκεῖνον ποὺ υπέφερε ὁ Χριστός, γιατί ἀπέβλεπε στὴν ανταπόδοση» (Εβρ. 11, 25-26). Ὁ λόγος αὐτός εἶναι μία υπόμνηση στὸν καθέναν μας τοῦ τι ἀληθινὰ εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία. Δὲν εἶναι ἡ καλοπέραση τῆς αὐτάρκειας, ἡ ἀπουσία δοκιμασιῶν, ἡ αἴσθησις ὅτι θα περάσουμε τὴ ζωὴ μας στὴν ἀνεση. Εἶναι ἡ κακουχία με τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ ονειδισμὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ μισθαποδοσία ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Κακουχία σημαίνει ετοιμότητα γιὰ ἐξοδο ἀπὸ τὸ βόλεμά μας. Ὅπως ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη βγήκε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Αἰγύπτου στὴν ἐρημο τοῦ Σινά, πολέμησε γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας,

Κυριακὴ Α' τῶν Νηστειῶν (τῆς Ὀρθοδοξίας)

αφού πρώτα γεύτηκε την πείνα, τη δίψα, τα τσιμπήματα των φιδιών, την περιφρόνηση των εχθρών, τον πρόσκαιρο ή τον οριστικό χωρισμό από τον ηγέτη του που ήταν ο Μωυσής, την απουσία θαλπωρής, την κατοίκηση σε σκηνές, τον θάνατο στην ξένη γη. Κι όμως, μέσα από την κακουχία κατάφερε τελικά να φτάσει στη γη της επαγγελίας, έχοντας ως πολύτιμη παρακαταθήκη την Κιβωτό της Διαθήκης και τις Δέκα εντολές, δώρα του Θεού που σηματοδότησαν και νοηματοδότησαν τη ζωή του. Ορθοδοξία σήμερα σημαίνει απόφαση για έξοδο από τη ζωή του βολέματος και της άνεσης. Σημαίνει πείνα και δίψα για αλήθεια και περισσότερη πνευματική ζωή και όχι ταύτιση με τη συνήθεια. Σημαίνει έξοδο από το κοσμικό πνεύμα, το οποίο μας κρατά καθηλωμένους σε μία ζωή χωρίς Θεό, με γνώμονα μόνο το συμφέρον μας και τις απολαύσεις. Ορθοδοξία σημαίνει έξοδο από τα δικαιώματά μας, πάλι με τα φίδια των πειρασμών, ετοιμότητα ακόμη και για θάνατο του «εγώ» μας στην ξένη γη του κόσμου, δηλαδή παραίτηση από τα δικαιώματα που ο πολιτισμός μας προσφέρει.

Ονειδισμός σημαίνει παραίτηση από την εικόνα μας, από το «φαινεσθαί» μας. Η γνώμη των άλλων ανθρώπων μετρά στη ζωή μας πάρα πολύ. Ενίοτε είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε τα πάντα για να μην χαλάσει αυτή η γνώμη. Φορτωμένοι ματαιοδοξία ακολουθούμε τον συρμό. Έτσι, αφήνουμε και τον Θεό κάποτε και την αλήθεια, εάν δεν είναι η πίστη αποδεκτή από τους πολλούς, είτε τους οικείους μας είτε το ευρύτερο περιβάλλον. Ορθοδοξία όμως σημαίνει να διαλέγουμε την οδό του Θεού, με οποιοδήποτε τίμημα. Να δίνουμε την μαρτυρία της Αλήθειας, ακόμη κι αν αυτή οδηγεί στο μαρτύριο είτε του αίματος είτε της συνειδήσεως, δηλαδή το να καθιστάμεθα αποσυνάγωγοι από τον τρόπο των πολλών. Ορθοδοξία σημαίνει να ακολουθούμε τη συνειδήσή μας και να πηγαίνουμε και κόντρα στο ρεύμα, εφόσον χρειάζεται, εφόσον το ζητά ο Χριστός. Αυτό έκανε ο Μωυσής. Εγκατέλειψε τη δόξα της θυγατέρας Φαραώ η οποία τον είχε υιοθετήσει, την θέση του στο βασίλειο των ισχυρών που ήταν η Αίγυπτος και προτίμησε να παλέψει τόσο με τους εχθρούς του λαού του Θεού, όσο και με τους ίδιους τους συμπατριώτες του, οι οποίοι πολλές φορές τον επίκραναν, αρνούμενοι να εμπιστευθούν το Θεό και το θέλημά Του.

Μισθαποδοσία από τον ουρανό είναι η αγιότητα και η ανάσταση. Είναι η αναγνώρισή μας από τον Θεό ότι είμαστε παιδιά Του, διότι εμείς πρώτοι θέλουμε Αυτός να είναι Ο Πατέρας μας. Είναι η υπέρβαση του θα-
Κυριακή Α' των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)

νάτου, όπως αυτή μας δίδεται πρώτα με την Ανάσταση του Χριστού και μετά με την δική μας ανάσταση. Κι αυτή έρχεται όταν ελευθερωνόμαστε από τα πάθη μας. Όταν είμαστε έτοιμοι να συγχωρήσουμε όσους μας στενοχωρούν και μας βλάπτουν. Όταν δεν επιτρέπουμε στον ιό της αμαρτίας να μας δηλητηριάσει, λυπούμενοι και απελπιζόμενοι που δεν έρχονται τα πράγματα όπως θέλουμε. Όταν δεν φοβόμαστε τον θάνατο, διότι γνωρίζουμε ότι μας περιμένει ο Χριστός. Αυτός είναι ο δρόμος των Αγίων. Αυτός είναι ο δρόμος της Ανάστασης, που γίνεται αγάπη και ελπίδα. Αυτόν ακολούθησε ο Μωσής, όταν δεν λογάρισε ούτε την βραδυγλωσσία του ούτε την παντοδυναμία του Θεού, αλλά θέλησε να εμφανισθεί ενώπιόν Του στο Σινά, παρότι ήξερε ότι μπροστά στον Θεό ήταν τίποτα, όταν σήκωσε τα χέρια του κάνοντας το σημείο του Σταυρού για να νικήσουν οι συμπατριώτες του τους Αμαληκίτες μη λογαριάζοντας τη δική του κούραση, όταν ανέχτηκε την αχαριστία τους συγχωρώντας τους και παρακαλώντας και τον Θεό να τους συγχωρήσει, όταν θυσίασε τη χαρά να βρεθεί ο ίδιος στη γη της Επαγγελίας για να μην τιμωρηθεί ο λαός του για την ανυπακοή στον Θεό, όταν δηλαδή παραιτήθηκε από τα πάντα, για να δοθεί στον λαό του η ζωή. Και προεβλήθη την Βασιλεία του Θεού στο Θαβώρ, συζητώντας με τον Χριστό κατά την Μεταμόρφωση και τιμάται από την Εκκλησία μας ως αναστημένος!

Ορθοδοξία σημαίνει κοινωνία με τον Απόλυτο που είναι ο Χριστός! Αξίζει κάθε κακουχία, κάθε ονειδισμός, κάθε κόπος για να ζούμε εν τη Εκκλησία την Αλήθεια που σώζει και νοσηματοδοτεί τα πάντα!
π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού, από 'ΒΗΜΑΤΑ'

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΕΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Μ. ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου 2018, απόγευμα στις 6:00 μ.μ.

Παρασκευή 2 Μαρτίου 2018, πρωί.

Την Τετάρτη μετά την Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία ακολουθεί Τράπεζα και εν συνεχεία το Μέγα Απόδειπνο.

2) ☒ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. ☒

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ι. Ναού μας διοργανώνει τη Δευτέρα 5 Μαρτίου 2018 Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή στην Ι. Γυναικεία Μονή Παναγίας Παντανάσσης Κερατέας για το Μέγα Απόδειπνο.

Ωρα αναχώρησης 4:30 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τμήμ εισιτηρίου 10 €

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΤΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: aq.nikolaosmark@vna400.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.aqnikolaosmark.gr

Κυριακή Α' των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)